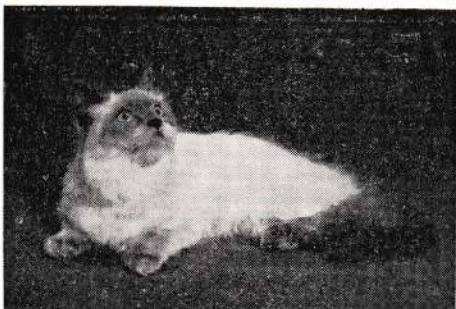

H
V
Æ
S
S
E
B
R
Æ
T
T
E
T

Opdræt af COLOURPOINTS
(langhaarede siamesere)
efter engelske importerede forældre.
»Katten med det dejlige temperament«.

Stamnavn »TAMIKO«

Opdræt af brune-, blå- og lillamaskede siamesere
samt Brun Burma.

Bestillinger paa killinger modtages.

Jane og Kurt Petersen,
Ny Højen pr. Vejle . Tlf. Højen 184

Hvæssebrættet

Abonnement pr. aar kr. 9,00

Announcepriser:

1/6 side kr. 10,00
1/2 side kr. 35,00
1/3 side kr. 20,00
1/1 side kr. 50,00
pr. gang

Averter i Hvæssebrættet!

Toftgaardens perserkatte

- blå, hvide og sorte efter
import fra USA, England,
Frankrig og Sverige
samt
eneopdrætter af europæisk
korthaar, bruntabby.

Dr. B. Gannik,
Toftøjevej 31 B . Vanløse
Tlf. (01) 71 00 11

ABESSINIER

— kopi af en
rigtig Puma

Stilfærdig, charmerende, hengiven og intelligent.
Lydløs, ogsaa naar den er i løbetid. Ideel til lejligheder.
Avlshan: Int. Champion HERMOSO van MARIENDAAL,
vinder af bl. a. bedste ungdyr, bedste korthaarskat og
bedst in show.

Avlshun: DESEADA van MARIENDAAL. — Begge
hollandsk import.

REX En dejlig kælekat med fløjsblød, krøllet pels,
der ikke fælder.

To udsøgte hunner, en sort og en blå, importeret fra England.

Henny Knudsen - Tehøj pr. Norup
Telefon (085) 8 31 15

HVÆSSEBRÆTTET

udkommer 3 gange årligt.

Ansvarshavende redaktør:

Fru Henny Knudsen,
Thehøj, Norup, tlf. (085) 8 31 15.

Annonceekspedition:

Hr. Kurt Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
Århus, tlf. (06 - 18 21 11) 507.

Lay-out:

Hr. Efraim Lauritsen,
Rudevej, Saksild pr. Odder,
tlf. Rude 93.

JYDSK RACEKATTE KLUB

Formand:

Hr. Hans Pedersen,
Vesselbjergvej 25, Hadsten,
tlf. (06 - 19 41 11) 330.

Næstformand:

Fru Irma Enø Pedersen,
Grenåvej 156, Århus N.

Kasserer:

Fru Gerda Pedersen,
Vesselbjergvej 25, Hadsten,
tlf. (06 - 19 41 11) 330.

Sekretær:

Fru Jane Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
Århus, tlf. (06 - 18 21 11) 507.

Stambogssekretær:

Fru Grethe Jensen,
Hostrupsvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51.

Bestyrelsesmedlemmer:

Fru Dina Andersen,
Holmevej 253, Højbjerg, Århus,
tlf. (06) 27 25 10

Hr. Niels Stadvold,
Viaduktvej, Viby,
tlf. (06) 14 77 88.

Fru Maya Høgild,
Hem pr. Skanderborg,
tlf. Yding 79.

Fru Ninna Eibye,
Funch Thomsensvej 14, Århus N.,
tlf. (06) 16 85 26.

E. Lauridsen,
Sensommervej 85,
Skjærbæk, Silkeborg.

Medlemsmøde

23. september

kl. 14⁰⁰ i KFUM, Århus.

Hver gæst bedes
medbringe en pakke,
der bortauktioneres
til fordel for Jyrak.

Klubben skænker 2 store gaver!

Tag interesserede
bekendte med

1967

SEPTEMBER
30.-1. okt. Ørebro

OKTOBER
6.-8. København (Racekatten)
20.-22. Paris

NOVEMBER
18.-19. Århus, Østergades Hotel
18.-19. Lyon
25.-26. Stockholm
25.-26. Göttingen

1968

JANUAR
19.-21. København (DARAK)

MARTS
2.-3. Malmö
23.-24. København (Racekatten)

OKTOBER
4.-6. København (Racekatten)

*kommende
udstillinger*

DOMMERE VED JYRAK'S ÅRHUSUDSTILLING BLIVER:

For langhår: Dr. I. Doeksen, Holland

For korthår: Fr. P. Volkersen, Tyskland

PLENARMØDE

i Sammenslutningen af Danmarks Racekatteklubber

I Kongens Have i København afholdtes den 4. juni d.å. det årlige plenarmøde i Sammenslutningen af Danmarks Racekatteklubber.

Til dirigent valgtes Jørgen Hansen, Racekatten. Darak havde foreslået en ændring af dagsordenen, og efter vedtagelsen af den ny dagsorden afvikledes de sædvanlige indledende punkter som oplæsning af protokol, formandens beretning og aflægning af regnskabet.

Herefter kom man til punktet om en eventuel optagelse af Jyraks københavnsafdeling som en selvstændig klub under navnet Dankat. Der er vist gennem årene sagt alt, hvad der kan siges om den sag, og uden nogen længere diskussion gik man over til afstemningen. Til Jyraks tilfredshed lykkedes det denne gang at få Dankat optaget i sammenslutningen, og man drøftede herefter de nærmere retningslinier for optagelsen.

I øvrigt vedtoges det at ændre forretningsudvalget, så det i fremtiden består af 1 medlem fra hver klub, suppleret op til fem medlemmer valgt på plenarforsamlingen. Ved stemmelighed vil formandens stemme stadig være afgørende. I år var kun kassereren, Otto Darak, ikke på valg. Sammenslutningens formand og sekretær, henv. Jørgen Hansen og Edel Ringsted, begge Racekatten, ønskede ikke genvalg, hvorefter Gerda Pedersen, Jyrak, valgtes til formand for sammenslutningen og Käthe Larsen, Darak, til sekretær. Der var nogen besvær med at få besat de øvrige poster, da Racekatten ikke ønskede nogen repræsentant i forretningsudvalget. Efter det netop vedtagne forslag skulle Racekatten imidlertid lade sig repræsentere i udvalget.

Man ønskede imidlertid ikke, at denne repræsentant skulle have nogen post i forretningsudvalget, og Irma Enø Pedersen, Jyrak, blev derfor udtaget til posten som næst-

formand. Der var stor skuffelse over Racekattens negative indstilling. Denne klub var endvidere kun repræsenteret ved tre medlemmer, hvoraf ingen ønskede valg. Racekatten skulle herefter meddele sammenslutningen, hvem der repræsenterer klubben i udvalget, men på nuværende tidspunkt foreligger der stadig intet om, hvem der er udtaget hertil. *Jane*

Stambogssekretæren opfordrer indsendere af præmiepåføringer til at notere den præmierede katts navn på de medsendte bedømmelser.

En af dansk kattesports store pionerer, fru Olga Skytte Birkefeldt, Århus, er afgået ved døden. Fru Skytte Birkefeldt var kendt og afholdt af kattefolk i hele Europa. Her hjemme var fru en kendt som medstifter af vor klub, og i tiden fra 1948 til 1961 beklædte hun formandsposten i JYRAK og i flere år tillige næstformandsposten i Landsforeningen af Danmarks Racekatteklubber. Stor anerkendelse opnåede fru Skytte Birkefeldt for sin indsats ved opdræt af siamkatte, og den første import af blåmaskede skyldes ligeledes fru Skytte Birkefeldt. Vi, der kendte fru en som formand, lærte at sætte overmåde stor pris på hendes store arbejde, der altid blev klaret med et glimt i øjet og et smil på læben, hvilket gjorde det til en selvfølge, at fru en ved sin afgang fra formandsposten blev medlem af klubbens ærespræsidium. Æret være fru Skytte Birkefeldts minde. *el.*

JYRAKs kommende udstilling i Aarhus

Sekretær Jane Petersen
med de to perserkatte, der delte
»Mis Esbjerg«-titlen

Den 18. og 19. november afholder Jyrak international championudstilling i Århus. Man har denne gang forsøgt sig med nye lokaler, idet behovet for mere plads og færre trapper trængte sig på. Århus-udstillingen afholdes denne gang på Østergades Hotel, og der er lagt et stort program for at gøre denne udstilling til noget særligt.

Dr. Ingvald Lieberkind har lovet at komme og åbne udstillingen. Endvidere vil denne populære »dyremand« lørdag eftermiddag fortælle om racekatte og deres historie. »Onkel Evald«, er opfordret til at møde med spastikerbørn eller andre handicappede, som vil have glæde af at hilse på misserne i de stille middagstimer om lørdagen. Lørdag aften afholdes den sædvanlige sammenkomst for udstillerne, og Jyrak vil igen bestræbe sig på at gøre denne sammenkomst til noget særligt.

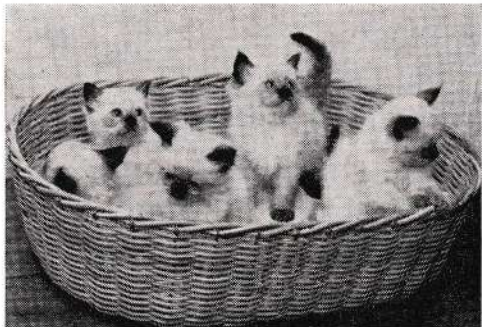
Om søndagen kåres publikums yndling, »Mis Århus«, og de bedste katte udtages. Blandt publikum er der sædvanligvis altid stor interesse for at finde frem til en rigtig sød mis, mens udstillerne stiller store forventninger til udvælgelsen af de bedste katte.

Fru Volkersen, Tyskland, har lovet at komme som korthårsdommer, hvilket Jyrak glæder sig meget til, da man tidligere med held har inviteret denne sympatiske

dommer. Endnu er der ikke kommet svar fra den inviterede langhårsdommer, så det er desværre ikke nu muligt at sige, hvem det vil blive.

Jyrak håber igen i år at få en god udstilling i Århus, hvor der har vist sig at være en helt enestående interesse for racekatte. Men hvis udstillingen bliver en lige så stor succes som sidste år, kommer bestyrelsen til at mangle hjælpere. Findes der blandt medlemmerne i Århus og omegn eller blandt deltagerne i udstillingen nogle, der kunne tænke sig at tage et nap med? Hjælpere til opstilling og nedtagning af burene er meget velkomne, desuden kan vi trænge til ekstra hjælpere under udstillingen til at fodre katte, skifte WC'er, passe tom-

For sættes side 14

Colourpoints præsenteres også i Århus

SYGDOMME HOS VORE KATTE

var det emne, dyrlæge Stads vold fortalte om i sit foredrag i forbindelse med JYRAKs generalforsamling.

I dette og følgende numre vil Hvæssebrættet bringe foredraget, så også de medlemmer, der ikke var til stede ved generalforsamlingen, kan få glæde af det.

Først vil jeg gerne sige foreningen tak for opfordringen til at komme her i dag og tale om kattens sygdomme eller rettere sagt nogle af disse, da der jo kun er tid til at tale om enkelte sygdomme. Jeg har derfor bl. a. valgt at fortælle lidt om nogle af de almindeligst forekommende lidelser, herimellem sygdomme, som vi træffer allerede hos killingen, og som for den ejer, der for første gang har fået en kat i huset, måske pludselig bliver et stort problem, fordi den pågældende ikke har tænkt på, at hans kat selvfølgelig også kan blive syg som et af hans børn.

Alle, der er til stede her i dag, har en eller flere katte, fordi de holder af disse, og der er vist ingen her i landet, der lever af katteavl, men vel enkelte, som driver det lidt mere professionelt, og hvor katteholdet om ikke ligefrem skal give et stort økonomisk overskud, så dog i hvert fald gerne skulle kunne hvile økonomisk i sig selv. For disse opdrættere er det af stor vigtighed at kende de sygdomme, killingen i almindelighed kan blive angrebet af, og som det mest vigtige, at vide, hvordan man bedst undgår dem, eller i hvert fald begrænser dem til et minimum, for det første af hensyn til det enkelte dyrs sundhed og for det andet af hensyn til de sorger og bekymringer, man giver den nye ejer og sig selv, hvis man afleverer en killing, som ikke er fuldstændig sund og frisk, og for det tredje af hensyn til, at man ikke efterhånden får en kattebestand herhjemme, som er genneminficeret med alle mulige sygdomme.

Det er imidlertid mit indtryk, at man indenfor de kredse, der beskæftiger sig med katteavl, er meget bedre informeret om sygdomme og dissers bekæmpelse, end man f.

eks. er indenfor hundeavlen, og som dyrlæge er det ikke mindst en større fornøjelse at have en klient, der ved noget om sit dyr og dets sygdomme og til en vis grad også behandlingen af disse, end en klient, der intet ved om sin kat.

Blandt de sygdomme, vi træffer allerede hos killingen, er indvoldsormene en af dem, der har størst betydning, og som kan sætte sit præg på dyret resten af dets liv, hvis man ikke i tide får katten rensset for disse. For det er jo sådan, at en kat og forøvrigt et hvilket som helst andet dyr, der er stærkt inficeret med orm, har en langt mindre modstandskraft overfor sygdomme, og det gælder både sygdomme, der er forårsaget af virus og bakterier.

Hvad angår virussygdomme er det jo især kattesygen, der har interesse herhjemme, og for at få fuld virkning af vaccination mod denne, er det nødvendigt, at katten er fri for orm, men det skal jeg senere komme nærmere ind på ved omtalen af kattesyge.

Her i landet er det især spoleorm og bændelorm, der spiller en rolle som indvoldsorm, vi træffer hos katten, men der findes mange andre indvoldsorm, som det kan blive nødvendigt at være opmærksom på, i betragtning af, at der fra udlandet indføres en del nye katte hvert år, samt at katte herhjemme fra kommer til udstillinger i andre lande, og her kan blive udsat for smitte med parasitter, som vi ellers ikke træffer hos vore katte.

Udover hensynet til katten bør man ved ormeinfektionerne også have muligheden for infektion af ejeren i tankerne, selvom risikoen herfor ikke er så stor, som folk i al-

mindelighed forestiller sig. Det er jo sådan, at hver dyreart har en eller flere bændel- eller spoleormearter, som i almindelighed ikke inficerer andre dyrearter eller mennesker, men vi ser dog undtagelsesvis, at mennesker kan blive smittede, f. eks. af en af kattens bændelormearter, det drejer sig her næsten altid om mindre børn, som ofte har mere intim kontakt med katten under leg med denne. Denne infektionsmulighed er også til stede ved kattens almindelige spoleorm, idet larverne af denne kan udvikles hos mennesket, mens de voksne orme ikke kan komme til udvikling.

Vi træffer hos katten flere spoleormearter, og foruden disse kan vi også se katte inficeret med hundens spoleorm, men denne ses dog ikke så hyppigt som kattens egne, hvilket man bør være glad for, da det er sådan, at larverne af hundens spoleorm vandrer i kroppen af dyret og herunder også hos det drægtige dyr kan bore sig ind i livmoderen og ind i fostrene, således at disse er smittede allerede før fødslen.

Smitten med kattens egne spoleormearter sker næsten altid ved kontakt med andre katte, der har ormene i sig og som med afføringen udskiller æg. Hos katten, der ligger med killinger, og som har spoleorm, er det derfor umuligt at undgå, at disse killinger får æg i sig, idet disse let kan sætte sig i hendes pels. Kattene kan også få spoleormene ved at spise bl. a. mus, idet der i kødet af disse kan ligge indkapslede larver.

Når katten har fået æg eller larver i sig, går der 4-6 uger, før man ser tegn på, at der er noget galt, idet det tager så lang tid, inden larverne er udviklet til voksne orme.

Hvor kraftige symptomer katten viser, afhænger helt af, hvor stærkt inficeret den er blevet med spoleorm. Hos unge katte kan vi se afmagring og udspiling af bugen samt at afføringen i perioder kan væde noget tyndflydende. Ormene iagttages muligvis af ejeren i afføringen, hvis han kigger godt efter. Nogle af spoleormearterne er kun nogle få cm lange og tynde som sytråd.

Muligvis får katten af og til opkastninger, og her kan man også være heldig at finde ormene. Har man imidlertid mistanke om, at katten har orm, men ikke har kunnet se dem i afføringen, kan man hos sin dyrlæge aflevere en afføringsprøve, og han kan så ved at undersøge denne i mikroskop, finde spoleormæg, hvis katten har spoleorm.

Behandlingen af spoleorm sker ved at give katten tabletter eller kapsler, som man kan få hos sin dyrlæge eller få recept på og købe på et apotek. På grund af, at man ikke kan slå æggene ihjel med ormemedlet, er man nødt til at gentage behandlingen efter en god uges tid, så man får de larver med, der i den forløbne uge har udviklet sig af de tilbageblevne æg.

Bændelorm er knapt så hyppige at træffe som spoleorm, men vi ser dem dog så ofte hos katten, at man absolut skal huske at have disse i tankerne, ikke mindst hvis man synes, at katten alligevel ikke er blevet rigtig rask, selv om den er kommet af med spoleormene.

Af bændelorm hos katten træffer vi først og fremmest dens egen, men ser ikke sjældent, at katte også kan være inficeret med hundens bændelorm. Disse to bændelormearter er vidt forskellige i udseende, eller ret-

Fortsætter side 14

Pension FOR **KATTE
HUNDE
FUGLE**

Århus Dyrepension

Viaduktvej, Viby
Telefon Århus 14 77 88

Mit liv MED KATTE

Af Gerda Pedersen

Ch. Daniella af Wessel,
opdrættet af artiklens forfatterinde

Hvem tror på reinkarnation? Jeg gør, – i hvert fald når det drejer sig om katte.

Hvorfor jeg tør komme med denne afsløring, skyldes Henny Knudsen.

Da vi startede bladet, bad hun mig fortælle om, hvordan det hele egentlig begyndte. (Altså det med kattene).

Det er egentlig aldrig startet.

Det har været der hele tiden.

Mon ikke det er noget, man er født med, denne magnetiske tiltrækning af et eller andet, f. eks. katte, hunde, hvide høns eller frimærker. Hos mig var det katte.

Når man er født i fjerde kartoffelrække (som jeg er det), har man alle muligheder for at få dette kontaktbehov dækket. Mor beskyldte mig for at være en vild krabat. Da jeg var 4 år, fik jeg triumfer igennem at prøve at malke en ko.

Som 6-årig mestrede jeg denne kunst.

Vor kattebestand var næsten altid på 3 hunkatte. Mor ville ikke have hanner, de fjøtede for meget omkring. I min tidligste barndom lærte jeg, at der desværre var noget, der hed aflivning af killinger. At der ikke kunne blive tale om at få 20 killinger til at leve årligt, forstod jeg med sorg i hjertet.

Mor tog sig selv af disse massedrab – det betød hun ikke til andre, det skulle gøres humant.

Vi havde ofte meget halm på loftet, og deri gemte kattene sine kuld. At opsnuse

et sådant kuld tog mig lang tid, men når jeg endelig fandt det, sad jeg i timevis med en hånd mellem killingerne og havde det pragtfuldt. En dag havde en kattermor dog været så klog at putte sine killinger et utilgængeligt sted. 4–5 uger senere fik hun dem lokket ned i laden. Far sagde, de alle skulle aflives, og begyndte at fange dem. I disse øjeblikke hadede jeg ham og så med glæde disse menneskesky dejligheder bide og kradsse ham.

Jeg bad om at måtte holde den først indfangne. Allernådigst fik jeg lov, efter først at have forsikret, jeg ikke ville pibe, hvis den rev mig.

Da skete der noget mærkeligt. Da killingen kom over til mig, blev den helt rolig. Mon ikke det er, fordi et barn kan have så intense følelser, som forplantede sig til katten. Jeg havde kun en tanke – nemlig at overtale far til at beholde killingen. Det gik. Så havde jeg Mads Peter. Han var gråstribet og havde et smukt bryst.

Det var en meget stærk hengivenhed, der bandt os sammen. Som tak for den meget store opmærksomhed, jeg viste ham, fandt han sig i alle mine påfund, f. eks. at ligge udklædt på ryggen i min hjemmelavede dukkevogn.

Engang mine to søskende og jeg havde influenza, lå Mads Peter på ryggen under dynen og sov. Han var så afslappet, at selv munden stod åben.

Min bror, den katteplager, lod en sort delfa dale ned i halsen på den. Et øjeblik efter sprang Mads Peter op og pilede rundt i værelset, standsede op, og begyndte ivrigt at slikke i en, – til alt held, tør, rund indretning.

Mor sagde altid, han var grim og en rigtig bangebuks. Men en dag kunne jeg nu modbevise det sidste.

Katten var med mig i brugsen, og på hjemvejen mødte vi naboens kat. Mads Peter sprang straks op på ryggen af den, bed den i nakken, til den vrælede højt og stak af. Sejrstolt berettede jeg om hans heltemod for mor, men blev faktisk skuffet over hendes reaktion. Dette bedre-vidende grin i retning af far, og så den måde, hun sagde »nå-da« på.

I høsten behøvede Mads Peter ikke selv at fange mus; det arbejde havde han mig til. De dør, blot man stamper lidt på dem.

Min veninde og jeg enedes godt om at bære musene hjem. Hun tog alle de lyserøde unger i hænderne, og alle de voksne bar jeg i halerne. Hvis nogen spørger, om vi vaskede hænder inden næste måltid, så erindrer jeg det ikke, det kan vel også være lige meget.

En kommunal rottegiftudlægger sløseri satte punktum for Mads Peters flere år gamle liv. Giften lugtede stærkt af fisk, og jeg kom lige tidsnok til at se ham snappe en pakke. Katten kunne løbe hurtigst.

Da jeg senere blev gift og fik en lille to-værelses lejlighed, meldte ønsket sig om igen at få en kat, jeg havde da hørt det forjættende ord »ægte kat«. Livremmen blev spændt ind, og en lille siameser holdt sit indtog. Den var hidtil kun blevet fodret med kogt sild, det var det eneste, den absolut ikke ville spise.

Man har mange forskellige oplevelser med katte. En sommerdag sad jeg og slappede af ude i haven. Curi kom løbende og sprang op til mig, og med stor grundighed gned hun sit fjæs mod mit, men måtte afbryde på grund af telefonens kimen. Da jeg

Fortsættes side 14

Telusol

Mod utøj på

hunde
og
katte

i praktisk aerosol spraydåse

Fremstillet på vandbasis

Indeholder ikke petroleum
eller freon

Skræmmer ikke dyrene ved kuldepåvirkning

Indeholder ikke klorerede
insektmidler

Fås på apoteker og hos material- og farvehandlere

KIRK & KOMPAGNI

Trørød pr. Vedbæk

Skelstedet 16

Telefon (01) 89 12 33

Arvelige unormaliteter i raceopdrættet

Af dyrlæge Karel Trojan, Prag.

Blandt husdyrene, eller bedre sagt, blandt de tæmmede dyr forekommer der mange ejendommeligheder, der er arvelige. Det prejer sig bl. a. om de mange ydre egenskaber, som er fastsat i standarden. Hvordan disse arves, ved man i dag god besked med. Det er dog ikke blot plusvarianterne, men også minusvarianterne, der gør opdrættet vanskeligt – men tillige også interessant. De små og store arvelige fejl, der forekommer i katens eksteriør, er omtalt i standarden og respekteret af dommere og opdrættere. Derimod er man ikke rigtig med, når det drejer sig om unormaliteter.

Disse uønskede egenskaber i racekatteopdrættet har ejg stiftet bekendtskab med dels i praksis og dels gennem litteraturen. Jeg har dog ikke beskæftiget mig med alle de muligheder, der forekommer i opdrættet, og De kender sikkert mange andre, end de her omtalte.

Først i de senere år har man vist stigende opmærksomhed for spørgsmålet om arveligheden af de forskellige uregelmæssigheder og afvigelser i organismens indre og ydre opbygning, – unormale ændringer og sygdomme hos racekatte. Den moderne opdrætter sammenholder sine iagttagelser og avlsstudier med forskningserfaringer, og dette er absolut rigtigt, men man må passe på ikke at overdrive.

Den urgamle teori om *telegoni* – hvor en kattemoder, der har »forset sig« på en partner af en anden race, og derigennem bringer uægte unger til verden selv om parring ikke har fundet sted, – lyder i vore dage løjelig og forældet. De fleste ved i dag, at det er muligt for en hunkat at blive befrugtet af både to og tre hankatte under en og samme løbningsperiode, og herigennem få et kuld af højst mærkværdigt udseende. Dette er muligt for alle dyrearter, der får flere unger på en gang. Man må derfor nøje passe på

hunkatten i løbetiden, selv om hun er parret, og spærre hende inde, til hun er faldet til ro efter løbeperioden. I ovennævnte tilfælde drejer det sig altså ikke om »dårlige anlæg« eller »unormalitet«, men om en såre naturlig foreteelse, som forekommer, når opdrætteren ikke er opmærksom på sagen.

I vore dage er *saturation*s teorien også forældet. Opdrætteren har med denne teori forestillet sig, at hvis en middelgod hunkat bliver parret med en førsteklases hankat flere gange i gentagne løbeperioder, da ville der blive født unger, der i et og alt slægtede den førsteklases fader efter, og altså ikke bar arv efter moderen.

Eller en lignende teori, hvorefter mange opdrættere mente, at hvis de brugte Championkat som far til et kuld, da ville killingerne kun bære arv efter ham.

Den nutidige arvelighedslære har bevist, at begge forældre påvirker afkommet lige meget, og det er lige så falsk ikke at respektere moderorganismens indflydelse på afkommet, som når mange opdrættere ikke vil anerkende omverdenens indflydelse på organismens udvikling.

Har De f. eks. nogen sinde lagt mærke til antallet af brystvorter på Deres avlshun?

Fortsettes side 14

Kamé-persere

Stamnavn af AUDEBO

Kamé-han

Amore Mio Di Mazanti

til avlstjeneste

Kamé-killinger til salg

Else Sørensen

Audebo pr. Nårsø, Sjld. . Tlf. (03-460) 119

DANKAT

Selskabet for danske Racekatte

Formand: Per Hilfling-Olesen,
Landsebakken 23, Holte,
Tlf. (01) 42 02 25.

Næstfmd.: Søren Martin Jensen,
Aaboulevarden 70, Kbhvn. N.,
Tlf. 35 97 79.

Sekretær: Eva Hilfling-Olesen,
Landsebakken 23, Holte,
Tlf. (01) 42 02 25.

Kasserer: Ole Stadager,
Smørumvej 37, Kbhvn., Brønshøj, giro 6 37 74.

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:
Hans Bertelsen-Møller,
Stengade 20² th., Kbhvn. N.

Bjarne Pedersen,
Marstalsgade 44, Kbhvn. Ø.,
Tlf. ØB 8427.

Helge Rasmussen,
Islevgaard Allé 23, Kbhvn, Rødovre, tlf. 91 20 15.

Suppleanter:

Ruth Løjbert,
Istedgade 25, Kbhvn. V.
Tlf. 21 52 63.

Else Sørensen,
Audebo pr. Maarso.
(03460) Hagedsted 119.

Revisorer:

Marianne Magnus,
Bøgevej 36, Kbhvn., Skovlunde.
Tlf. 91 23 55.

Manon Rasmussen,
Islevgaard Allé 23, Kbhvn, Rødovre. Tlf. 91 20 15.

Sekretærens

træffetid:

kl. 18.30 - 19.30

DEN NYE KØBENHAVNSKE KATTEKLUB ER NU EN REALITET

Efter en række år som københavnsafdeling af JYRAK, der med den størst mulige venlighed har taget os under beskyttende poter, er det nu lykkedes os at blive etablerede som en selvstændig klub under FIFE's auspicer.

Dette har hele tiden været en forudsætning, idet vi mente, at der var basis og behov for en ny klub, der kunne tage op, hvad andre måske ikke tilgodeså i fuldt omfang, et forhold, man gerne ville bøde på. Så lad os håbe, vi er i stand til at leve op til dette ønske, jeg tror, vi har alle muligheder for det.

Forud for denne godkendelse som selvstændig klub med optagelse i *Sammenslutningen af Danmarks Racekatteklubber* var der gået en generalforsamling den 3. juni i København, dengang stadigvæk som Københavnsafdeling af JYRAK. Jyrak havde da også med vanlig forståelse og venlighed sendt tre repræsentanter, nemlig formand og kasserer for Jyrak: Hans og Gerda Pedersen, Hadsten, redaktør for *Hvæssebrættet*: Henny Knudsen, der skulle være os behjælpelige på alle mulige måder.

Ved mødets begyndelse var stemningen en smule spændt, vel ikke mindst på grund af, at man blandt medlemmerne ikke vidste noget sikkert om klubbens fremtid, om en eventuel godkendelse som selvstændig eller hvordan.

Efter valg af dirigent gik man over til beretningen fra formanden, der gjorde rede for det forløbne år. Beretningen blev godkendt, og det samme var tilfældet med kassererens. Denne viste en mindre formue, som dog næppe vil række langt, hvis man fik selvstændig status. Efter dette gik man over til valg af ny styrelse. En række af de tidligere bestyrelsesmedlemmer trak sig tilbage og skulle erstattes. Der var en række forslag fremme, og man kunne ikke rigtig bestemme sig til, om man skulle lave liste- eller enkeltmandsvalg, idet begge former har fordele og ulemper, men man fik dog valgt det krævede antal, og man kunne gå over til en diskussion om forholdet til *Sammenslutningen* og den eventuelle nye status.

Man vedtog her at overgå fra JYRAK som Københavns afdeling til selvstændig klub under navnet DANKAT, Selskabet for danske Racekatte. Efter endnu et par punkter hævdedes generalforsamlingen i god stemning, som ikke mindst skyldtes de nu ret lyse udsigter.

Som tidligere meddelt medlemmerne i DANKAT blev vi optaget i *Sammenslutningen af Danmarks Racekatteklubber* på den ordinære plenarforsamling den 4. juni 1967.

Og i den anledning bør vi bringe en virkelig dybfølt tak til JYRAK og dens bestyrelse, der i så lang tid og med så megen venlighed og forståelse har hjulpet og støttet os som Københavns afdeling trods dette, at vi må have været en ikke uvæsentlig byrde. Lad os håbe, at vi kan få et godt og frugtbringende arbejdsår og et energisk samarbejde med de andre klubber, ikke mindst JYRAK, som vi skylder så meget.

Søren Martin Jensen

Siden sidst

Jyrak kunne glæde sig over mange prominente gæster til Esbjerg-udstillingen i påsken. Der var udstillere fra Norge, Sverige og Holland, og udstillingens dommere var mrs. Janet Newton fra England og hr. Karel Trojan fra Tjekkosllovakiet.

Endvidere gæstedes udstillingen af formanden for den internationale abbesinierklub, mrs. Earnshaw fra England, samt to medlemmer af den tyske katteklub.

Det var en sensation, at Best in the show blev en Manxkat. Det er vist ikke før sket

i Skandinavien. *Just Bobby* er en rigtig Manxkat, født på øen Man, og helt uden hale. Hans ejer er fru Jack Bjønnes, Tønsberg.

Bedste langhårede blev *Anet af Byhøjen*, hvid med orange øjne, ejer hr. A. Harbo, Vanløse.

Bedste langshårs ungdyr var en hollandsk kat, hvid med blå øjne. Denne lille hun, *Gloriette Myosote du Sycomore*, har Colourpoint far. Hun har god type og øjenfarve, og er ikke døv, som tilfældet jo ellers ofte er med de hvide med blå øjne. Fru Gooszen, der er både ejer og opdrætter af katten arbejder på at udavle døvheden hos de hvide, blåøjede persere, – et prisværdigt initiativ.

Bedste korthårs ungdyr blev en dejlig brunmasket han, *Rangoon Sir Lancelot*, ejet af fru Dunvald, Græsted.

Lørdag aften samledes udstillerne og dommerne til en vellykket fest. Helt i fiskerbyen Esbjergs ånd blev der budt på »Alt godt fra havet«, og det var virkelig godt. Som den tjekkiske dommer beskrev det: »Jeg var en gang gæst hos den rumænske konge. Det, vi fik serveret der, var fornemt, men ved siden af dette danske bord, det rene vand.« Også stemningen var festlig, og der blev talt og leet meget, ikke mindst da der blev væddet om, hvem der hurtigst kunne spise en tulipan. – Det kunne Harbo, så han kunne rejse hjem med to sejre, bedste langhår og bedste tulipan.

ADA's Pension

for katte og hunde

Dyrene er under fast dyrlægetilsyn
Depositum kr. 50 ved afleveringen

Højvangsvej 15
VADSBY pr. SENDELØSE
Telefon Sengeløse 222
eller Niels Ockens, Telefon 78 68 44

Til avlstjeneste

Brunmasket siamhan
CAO AF WELLINGTON
Anna og Aksel Danielsen
Essiggård, Essig pr. Rønde,
tlf. (06) 36 70 33

Brunmasket siamhan
RANGOON EARLY
Jane og Kurt Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr. Århus C.,
tlf. (06 - 18 21 11) 507

Blåmasket siamhan
RANGOON BLUE EROS
E. Kristoffersen,
Bøgevej 52, Hinnerup,
tlf. (06 - 19 71 11) 316

Blåmasket siamhan
ARILD BLUE AF INI
Irma Enø Pedersen,
Grenåvej 156, Århus N.

Lillamasket siamhan
SALWEEN BLUES LILLA FELIX
Maya Høgild,
Hem pr. Skanderborg,
tlf. Yding 79

Colourpoint-han, brunmasket
INT. CH. BRIARRY ZORAB
Jane og Kurt Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr. Århus C.,
tlf. (06 - 18 21 11) 507

Blå burmahan
CH. BALLARD SULLIVAN
Gerda og Hans Pedersen,
Vesselbjergvej 25, Hadsten,
tlf. (06 - 19 41 11) 330

Brun burmahan
INT. CH. JAWA BOA
Milo Wilhelmsen,
Ullvika, Tolvsöd p.å. Norge

Opdrættere

Stamnavn „**TAMIKO**“
Opdræt af Colourpoints,
katten med det dejlige temperament
Jane og Kurt Pedersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr. Århus C.
tlf. (06 - 18 21 11) 507

Stamnavn **VON BERG**
Burma-opdræt, killinger til salg.
Grethe og Helmuth Jensen,
Hostrupvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51

Stamnavn „**SYRIAM**“
Opdræt af blå- og brunmaskede siamesere samt brun burma.
E. Kristoffersen,
Bøgevej 52, Hinnerup,
tlf. (06 - 19 71 11) 316

Stamnavn **ESSIGGÅRD**
Opdræt af brune-, blå- og
chokolademaskede siamesere.
Aksel og Anna Danielsen,
Essiggård, Essig pr. Rønde,
tlf. (06) 36 70 33

Stamnavn **INI**
Opdræt af med blå og brun maske.
Irma Enø Pedersen,
Grenåvej 156, Århus N.

SCARLET - stamnavnet, der borger for
fint siamopdræt
Lity Lauritsen,
Rudevej 3, Saxild pr. Odder,
Tlf. (06 - 54 09 33) Rude 93

HUSK!
udstillingen - Østergades Hotel
Århus
den 18. - 19. nov.

JYRAKS Udstilling (Fortsat fra side 5)

bolaen og sidde ved indgangen, hvor det forhåbentlig strømmer ind med interesserede publikummer. Hvis De har tid til at give en hjælpende hånd, eventuelt bare nogle timer, så ring eller skriv til et medlem af bestyrelsen. Ethvert tilbud om hjælp vil være velkomment.

Jane.

SYGDOMME HOS . . . (Fortsat fra side 9)

tere sagt deres led, idet det jo er dem, man ser i afføringen.

Hvad angår kattens egen bændelorm, er leddene nemme at kende i afføringen eller i hårene på bagparten, hvor man ofte finder dem fastsiddende og indtørrede. Mellemvårten for denne bændelormearts indkapslede larve er bl. a. mus og rotter, hvor den ligger i leveren. Hvis en kat æder en sådan inficeret mus, opløses denne kapsel i kattens tarm og, larven udvikles til en bændelorm. Det er altså ikke muligt, at en kat, der har bændelorm, direkte kan smitte en anden kat. Det er nødvendigt, at leddene i afføringen optages af en mus eller rotte, og at denne så ædes af en anden kat.

Det samme gælder den anden bændelorm, nemlig hundens, som vi også hyppigt træffer hos katten. Her er der også en mellemvært, og det er lopper og lus. Her ligger den indkapslede larve i bughulen af utøjet, og når dette bliver ædt af katten, får den denne bændelorm. Leddene her ligner små ris-korn og indes også i afføringen eller i hårene på bagparten. Og det gælder for begge bændelormearter, at leddene lige efter at de er kommet ud med afføringen, er levende og kan vride sig lidt, og når man ser det, er man sikker på diagnosen. Det er netop ved at påvise leddene i afføringen, at man stiller diagnosen, idet man har meget svært ved at finde æg i afføringen og se disse i et mikroskop.

Angående behandlingen skal der ret kraftige midler til at afdrive bændelormen, og det er derfor klogest at få dette gjort på en klinik under betryggende forhold. Man må

sikre sig, at hovedet er kommet med, for er der kun kommet en hel masse led, men hovedet sidder stadig tilbage i tarmen, er man lige vidt, idet der dannes nye led ud fra hovedet.

Udover spoleorm og bændelorm kan man også undtagelsesvis træffe andre indvoldsorm hos katten herbjemme i visse egne af landet, f. eks. hageorm. Disse hageorm sidder i tarmen og suger blod, og katten kan derfor komme til at lide af udtalt blodmangel med blod i afføringen og væggtab, og hos killingen kan de nemt være årsag til dødsfald. Påvisningen af disse orm må foregå hos dyrlægen med mikroskopisk undersøgelse af afføringen, og det samme gælder behandlingen.

(Fortsættes i næste nr.)

MIT LIV MED KATTE (fortsat fra side 9)

kom ind, lå der en duevinge i sofaen, og over det hele vrimlede det med store, fede, hvide orm. Og den havde Curi haft i munden, lige før hun kom ud til mig !!!

En dag kom Mads Peter tilbage til mig, genfødt i ny, yndig skikkelse. Hvid, krøllet og klog. Vi faldt begge for hinanden med et brag. Mor kan ikke forstå, jeg er så pjattet med »sådan en stor, grim og dum hankat«, – og samtidig sidder hun og vugger hans afkom i armene.

UNORMALITETER . . . (fortsat fra side 10)

Dette tal er meget vigtigt hos en avlskat, og just hos racekattene, og særlig hos den kortskallede type, altså hos den smukke overtypede Perser, ser det ud til, at antallet af mælkevorter er forringet. Hvis katten har under 4 mælkevorter i hver side, bør hun ikke benyttes som avlskat. Det drejer sig om et anliggende, der arves recessivt, – synligt på moderen, og fra faderen båret videre til hunkønnet afkom. Også mælkeproduktionen er nedarvet på lignende måde, – hos faderen latent, hos moderen synlig.

(Fortsættes i næste nr.)

BLAA BURMAHAN TIL AVLSTJENESTE

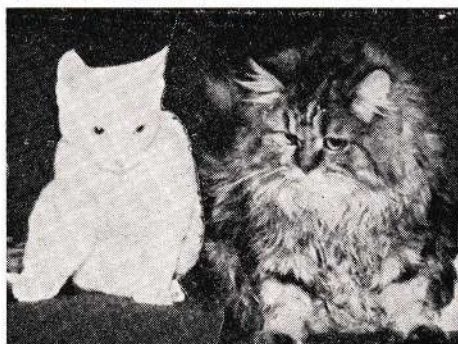
1 CAC

Opdræt af blaa og brune Burmesere (børnekatte).

Ogsaa bruntabby PERSER killinger efter
LYKKEGAARDENS MINETTE,
bedste ungdyr i Oslo.

HVID REXHAN, »KRØLLE«
(Annelida Pearly King) til avlstjeneste.

Rexkillinger kan bestilles
efter hvide og røgfårvede forældre.

Gerda og Hans Pedersen,

Vesselbjergvej 25, Hadsten - Tlf. (061) 9 41 11, Hadsten 330.

KATTE, HUNDE og FUGLE

modtages i pension.

Dyrlægegaarden,

Raasted pr. Bjerregrav,
(Hovedvej 10 mellem Randers og Hobro)
Telefon: 064 2 26 77, Raasted 99.

Stamnavn

»ØRESUNDSHØJ«

Perseropdræt: CHINCHILLA,
KAMÈ, RØDE

Int. Championafstamning
guldmedaljer

Killinger exporteret til Norge,
Sverige og Schweiz.

CHINCHILLA

Int. CHAMPION PETER AF
ØRESUNDSHØJ

til avlstjeneste.

EVA HILFLING-OLESEN,

Landsebakken 23 Holte (01) 42 02 25.

Siam-han - int. Champion

JESPER AF GYLLING

6 guldmedaljer

Killinger lejlighedsvis til salg

LISE BRANDBYGE

Skolegade, Gylling
Telefon Gylling 106.

FELIX

Udgives af

Vestsvensk Katteklub,
Göteborg.

Adresse: Bergsvägen 27,
Sävedalen.

Fornemt billedmateriale og interessante
artikler i hvert nummer.

Helaarsabonnement 8 svenske kroner.
Aarets samtlige numre tilsendes.

– alle
kattevenner
er
velkomne
i

JYDSK RACEKATTE KLUB

Stiftet 1934

Anerkendt af
Fédération Internationale Féline d'Europe

Klubbens sekretariat anviser adresser paa
opdrættere og ejere af avlshanner

Bladet »Hvæssebrættet« sendes medlemmerne gratis

**En klub i trivsel –
en klub, der arbejder for kattens vel**